

Opb 2, 1-7
Votum/groet; GK 42a; gebed; intro brieven; lezen Opb 2, 1-7; Ps 63: 2; preek; LB 903: 1, 6; gebed; GK 246; zegen; collecte met muziek
Bergschenhoek 29.8.2021

Hou jij nog van mij? dia

Ik ben even benieuwd... Wie van jullie is ooit verliefd geweest? Wie van jullie is het nog? Verliefdheid kan over gaan in liefde. De liefde wordt beantwoord. Je houdt van elkaar. Je geniet van elkaar. Gaat in elkaar op. Soms verdiept de liefde van het begin zich door de jaren heen. Mooi om mee te maken. Maar wat ook kan: de liefde van het begin verdwijnt. Opeens kom je erachter: het is niet meer zoals toen.

Er komt van alles tussen. Je werkt en je bent bezig. Je doet veel voor de ander. Maar het is meer uit gewoonte, omdat het er nou eenmaal bij hoort. Maar waar is de liefde van het begin? Tussen mensen kan het zo gaan. Maar ook tussen Jezus en zijn gemeente. Hij ziet zijn mensen in de kerk bezig en ze zijn actief en vol inzet, maar doen ze het uit liefde? Houden ze nog van Hem? De brief aan Efeze doet me denken aan een man die tegen zijn vrouw zegt: Prachtig wat je allemaal doet, maar is er nog liefde? Hou jij nog van mij?

Het is best pijnlijk om die vraag te krijgen. Maar het kan ook goed zijn. Zeker als hij in liefde wordt gesteld. Niet om de ander van je weg te duwen, maar juist naar je toe te halen. Zullen we terug naar de liefde van het begin? En dat doet Jezus. Laten we luisteren naar wat de Geest tegen Efeze, maar ook tegen ons te zeggen heeft...

Jezus komt in liefde dia

Jezus stelt de vraag in liefde. Hij komt in liefde. Nou, dat lijkt anders niet zo, vind je niet? Niet zo'n fijne brief om te krijgen, toch? Dreigende toon. Dreigende inhoud. *Anders kom Ik naar jullie toe en neem het licht bij jullie weg.* Zouden ze in Efeze blij zijn met deze brief? Zou jij er blij mee zijn?

Maar toch zeg ik: liefde. Als je goed kijkt en luistert. Alleen al dat Jezus komt, de kerk daar opzoekt. Deze brief is een van zeven. Zeven brieven aan kerken, aan wie Jezus zich verbonden voelt. In Openbaring 1 heeft Johannes Jezus gezien in zijn glorie, lopend tussen zeven gouden lampenstandaards. Die kandelaren staan voor de zeven kerken in Asia, de zeven kerken die in Openbaring 2 en 3 een brief krijgen van Jezus. En Jezus wandelt dus tussen die kandelaren in. Hij is betrokken bij deze kerken. Hij woont tussen hen in. Hij heeft hen lief en kent hen door en door.

En dat blijkt ook. Niks van die kerken is Hem onbekend. Hij weet wat er goed gaat en mooi is. Maar Hij ziet ook de pijnpunten, de zwakke plekken. De zeven brieven geven een eerlijk

beeld van Gods kerk op aarde, toen en nu. Van elke kerk zijn mooie dingen te noemen – geen kerk is alleen maar slecht. Van elke kerk zijn ook zwakke dingen te noemen – geen kerk is alleen maar goed. Hoe praat jij over de kerk, over jouw kerk? Je hoeft je kerk niet de hemel in te prijzen, maar er alleen maar negatief over zijn is ook niet terecht. Elke kerk heeft ze allebei: het mooie, dat wat goed gaat, en het zwakke, wat ontwikkeld moet worden. Kerken hebben meer weg van rommelige woonkamers dan prachtige salons waar alles blinkt en schittert. Misschien is er een mooie bank of schilderij, maar er is ook troep die rondslingert. Ook in onze kerk is dat zo. En tegen Jezus hoef je niet te zeggen als Hij binnen komt: sorry voor de troep, had ik het maar opgeruimd. Nee, Hij neemt het zoals het is, in liefde en ontferming.

En liefde ziet alles dia

En liefde ziet alles. Jezus komt in liefde. Dat zie je meteen. Jezus begint met de mooie dingen te benoemen die Hij ziet in Efeze. Niet meteen met een waslijst kritiek of minpunten.

Zouden wij gerust ons voorbeeld aan mogen nemen. Wij doen dat wel es anders...

Maar Jezus niet. Eerst soms Hij op waar ze in Efeze goed in zijn. Efeze krijgt een dikke pluim.

Efeze was de belangrijkste stad in die Romeinse provincie Asia. Een metropool. Veel inwoners. Veel handel. Een smeltkroes van mensen en religies. De grote tempel voor de godin Artemis bepaalde de skyline. En in al dat religieuze geweld houden de christenen in Efeze stand. *Ik weet wat u doet*, zegt Jezus, *hoe u zich inzet en standhoudt, en boosdoeners niet verdraagt*. Ze laten zich het hoofd niet gek maken in Efeze. Ze staan voor de waarheid van God. Mensen die zich voordoen als apostelen van Jezus ontmaskeren ze. Gods waarheid is veilig bij hen. Ze stellen duidelijke grenzen ook. Ze verafschuwen de praktijken van de Nicolaïeten. Dat waren mensen die zeiden het licht te hebben gezien, en daarom dachten dat ze zomaar alles konden doen. Daar lieten ze in Efeze een krachtig nee tegen horen. Dat is een geweldig rapport, vind je niet? Zal je maar gezegd worden: jullie staan voor de waarheid en zetten je daarvoor in.

Maar liefde ziet alles dus. Het mooie. Maar ook wat ontbreekt. *Dit heb Ik tegen jullie*, zegt Jezus, *u hebt de liefde van weleer opgegeven*. Ik mis de liefde van het begin, zegt Jezus. Mooi dat jullie zo vasthouden aan de waarheid en duidelijke grenzen stellen, maar wat zit er onder jullie inzet? Is het liefde die jullie drijft? Voel je aan wat ik in het begin zei – de man die tegen zijn vrouw zegt (of andersom!): Prachtig wat je allemaal doet, maar doe je het uit liefde, hou je nog van mij?

Terwijl liefde het hart is van alles dia

Dat doet best wel even pijn, om dat zo te horen uit Jezus' mond. *Jullie hebben de liefde van weleer opgegeven.* Want liefde is nou precies de kern van alles. Een huwelijk kan alleen maar bloeien als er wederzijdse liefde is. Komt het van één kant, dan groeit het scheef. Dat is ook zo tussen Jezus en zijn gemeente. Liefde kan niet van één kant komen. Anders gaat het mis. Het draait allemaal om liefde dus. Als er geen liefde is, wat is er dan wel? Iemand zei: de gemeente van Efeze heeft alles, en tegelijk niets...

Nou, dat gaat wel ver, zeg je nu misschien. Waarom is die liefde van het begin nou zo belangrijk? Je gaat toch verder in je leven. Je liefde verandert. In Efeze kunnen ze toch zeggen: Kijk wat we doen, we doen alles voor God, wat is daar mis mee, onze liefde blijkt in wat we doen... Ja, dat kunnen ze. Ze hebben nog gelijk ook. Maar toch missen ze de kern. Wat is nou zo bepalend voor de liefde van het begin? Niet dat verliefde denk ik. Maar wel: het was je om de ander te doen, je was met hem of met haar bezig, je genoot van elkaar en van bij elkaar zijn. Maar nu: je bent met van alles en nog wat bezig. Heel actief. Plannen. Beleid. Staan voor de waarheid. Orthodox en rechtzinnig. Rechte lijnen trekken. Een krachtig 'nee' tegen alles wat verkeerd is, maar is er ook een 'ja' tegen Jezus? Al die inzet, uit liefde? Of uit gewoonte, plicht, voor de vorm, of omdat het er nou eenmaal bij hoort? Dat is wat Jezus zegt. Ik mis de hartstocht, de bezieling die er eerst was. Liefde is de basis. Niet wat je allemaal zelf kunt bedenken en doen. Jullie gemeente is een geoliede machine. Maar machines hebben geen ziel. Het mag voor elke kerk een blik in de spiegel zijn. Ook voor ons. Zou het hier bij ons kunnen, bij jou en bij mij: alles goed doen, maar toch liefde missen? Zeg niet te snel: o nee, gebeurt mij niet, gebeurt ons niet. Het gebeurde met Efeze. Het gebeurt maar zo in de loop van de tijd. De liefde raakt buiten beeld. Terwijl liefde het hart is van alles.

Terug naar de liefde van het begin dia

Zo legt Jezus de vinger op de zere plek. Ja, dat doet pijn. Maar zo doorgaan, dan komt het niet goed. Kom terug! *Bedenk van welke hoogte jullie gevallen zijn, breek met het leven dat je nu leidt. Anders kom Ik naar jullie toe en neem Ik de kandelaar weg.* Ja, dat is ernstig. Het licht uit de gemeente wegnemen. Maar ook logisch: als er geen liefde meer is, hoe zou er dan licht zijn om te verspreiden?

Dus gelukkig maar dat Jezus terug roept. *Doe weer als vroeger.* Maar wat is dat? Terug naar de roze wolk van de verliefdheid? Nee, dat denk ik niet. Ik denk: weer de vreugde en verwondering om Jezus' liefde voor ons opzoeken. Elke keer liefde verversen. Kijk toch hoe Hij ons liefheeft. De man die zijn leven voor ons gaf. Uit liefde voor ons. Die voor ons zorgt en altijd naast ons staat. Hoe kunnen wij Hem dan niet liefhebben? Zijn liefde gloeit en schittert. Laat het bij ons ook zo zijn. We zetten in alles Hem in het middelpunt. Wat we ook

doen, we doen het voor Hem. Het gaat ons niet om onze thema's, onze plannen en ons beleid. Niet onze agenda is bepalend. We willen met Jezus samen zijn. Maar Jezus alleen. Wij willen een kerk zijn die met elkaar van Jezus' liefde geniet. Mensen met hart en ziel aan Hem verbonden. Omdat Hij zelf zo oneindig veel van ons houdt. Laten wij dan van Hem houden.

Doe je mee?

En wij falen, hè. Moeilijk om die liefde van het begin vast te houden. Wees er maar eerlijk over. Die verflauwt zo snel bij mij, bij jou, bij ons samen. Die verdwijnt in alles wat ons leven inhoudt. Hoe kunnen we dat ooit zelf vasthouden, die basis, die liefde van het begin? We leiden ons leven. Er gebeurt van alles en nog wat, dat onze aandacht vraagt. We komen net terug van vakantie. We zitten nog middenin corona en alles wat daarbij hoort. We hebben onze zorgen en problemen. Gelukkig maar dat Jezus van ons blijft houden. Hoe dan ook. Laten we niet denken dat wij het allemaal zelf kunnen en moeten. Laten we maar intens bidden. En blijven wegkruipen in zijn liefde. De basis. Eerst Jezus' liefde ontvangen. En langs die weg leren Hem lief te hebben. Langs die weg alleen.

Hou jij nog van Mij? **dia**

Terug naar de vraag van het begin. Die best wel moeilijke, maar vooral liefdevolle vraag van Jezus. Hou jij nog van Mij? Wat zou je zeggen als Jezus het jou zou vragen? Wat heb jij nodig om terug te gaan naar die liefde van het begin of om die vast te houden?

Amen